بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندې ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.
یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پیژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت و منئ!

ګرانو لوستونکو د ډرونډ په خوږ و ماړه ښئ ما خپلې نیم ګړتیاوې ټولې په مخکښې کتاب مینه او مناجات کښې لیکلی وې خو بیا دې کتاب دومره یا دآوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه ، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې او یاد شعر په قافیه کې او یا ردیف کې او یا د شعرونو په میزان کښې کوم کمی تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ما ته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعر یا عالم نه یم چې الفاظ مې د صرف او د نحوی او یا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي . دا هم نشی کیدی ولی د دری ژبې یو متل دی چې وائي : „از ریزه چه می خیزه " نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت و منئ په درناوی

، غلام حضرت سمیسار ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر او شعري رسالت

د شعر په هکله تر اوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ يونانی او عنعنوي تعريف يې داسې دی: «شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه ولري» په پورتني تعريف کې وينو چې «وزن» او «قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازادو او بې قافيو شعرونو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

توکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:

«شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند رښتینی انځور دی». یا: «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی.»

په دغه تعریف کې ورته ځکه د پېښو دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا، نورو ته وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.

همدارنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه زموږ اصلي موضوع اوږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څلور توکي ډېر ضروري دي:

۱: وزن او اهنګ، ۲: احساس او ادراک، —
۳: تخیل (شعریت)، ۴: ژور ستاښ

دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو سو له څېړلو او تفصیل څخه تېرېږو او داسې پوښتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ ته کسو وچې «سبه شعر» او «سبکلی شعر» کوم دی؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دا دبي فنونو له مخې په وزن او قافيه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بديعي صنايع او د شعر فني مهارتونه پکې کار ول شوي وي. دا هر يو په خپل وخت او خپل ځای درست وو او دي، خو دا او سني عصر ته پوره، صحيح او بسم ځواب نشي ور کولای.

زموږ هغه شعرته سبه. او «سبکلی» وايو چې خلکو ته سبه او سبکلی پيغام ولري، او کوم شعرچې نور وته دا ډول پيغام ونه لري ديو چا په عقيده: «يوازې دا نه چې د بې پيغامه شعر شاعر په هغې بې ځايه خپل وخت تېر کړی دی، بلکې زموږ وخت يې هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځايه مصرف کړ.»

دا خبره سمه او ښه ښکاري ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوی دبې پيغامه شعر و ښو. جنازې د هغوی تر مرګ يې پخوا پوره ته شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پېغام مسله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو اوسېدونکو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یوځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وینې چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساس ژور اغېز (اثر) ښندي او بیا یې د تخیل په مرسته د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د زړه له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږونو ښې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي، کوم چې شاعر د مغې د ژور تاثر له مخې دې ډول وینا ته اړ و لی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داځکه هغسې چې هینداره عموماً ښکلی او بدرنګ هرڅه په خپله بڼه ښکاره کوي، دغه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې او ژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هیندارې د ننداره یوازې او یوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښوا و بدو د ښکاره کولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له هغې ځخه د ژغورنې لار هم ورپه ګوته کوي، او هغوی په ژوند کې پر مخ تګ، بدلون سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړی په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا د ویمه مجموعه «وژاړم که و خاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عیني او واقعي بڼه انځور شوی او دیو ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت په ښه سرته رسولی دی.

په درناوی
م ۰ ح رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶۴ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دی شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان دی

لمر سپوږمۍ دې نمونې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولې دې اسمان دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په ځمکو اسمانونو کې عیان دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جدا لسان گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل دی
ته خالق یې د مخلوق دا سې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دی

ستا په لطف او کرم به آسانېږي
هغه کار چې لویه خدایه ګومره ګران دی

زه ستمګار د ګناهو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړې په قران دی
چې سنکاره لکه د لمر په ټول جهان دی

مایې نوم نه صدقه سپند سپلنی کړې
چې یې نوم د محمدؐ آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړې خپل خالق دی
چې په واړو انبیاؤ وکې سلطان دی

که موسیٰ په کوهِ طور کې کړې راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

څومره کران، څومره نازبین به پاک الله ؤ
په خاطر سچاپید اچې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که سیمستار کامه وال کیږ د غم ګرداب کې
پیش امام د مرسلانو پې جانان دی

ooo

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې ښومره زېب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کږ

خپله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دې ټول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کړې ورځې کړې توري د ابروان دي
ګنه اوښکې مې را دروي په کږ یوان کږ

پوراتک د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپورته کړي یو ځل د وه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پیدا شي
ګرفتار مې شي زړګې په پول زان کږ

ډېره هسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي څوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه ,سمسار ه،
شته جهان کښې موی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راشخن دی

که د خمکې په مخ چاپ واړه جهان کړه
معزز او محترم بې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ و چمن شي
زما زړه کې د وطن باغ و چمن دی

که خوك باعث د ګل ګلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه ګلشن دی

که بل ملك ته وایي سهوه کړ دي ختن
هغه ملك د افغانانو جوړ ختن دی

که زاغان د بلبلانو په جوګړه
مخ بې ستوړ شه نن سبا پې ستړی رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګریز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستې دې کفن دی

دا مثل دی د نور کلي کله کېږي
ورته ګوره د زاغانو ځنګدن دی

هره ټیکه یې موږ ته ده هر دښمن بسته
هرې ستمې تسبتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځپن دی

دا زموږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه را نه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو د دې زموږ کاروه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق باندې راټول شئ
داسې سوال، داسې زارۍ، داسې ګفتن دی

تور زاغان د وطن وباسئ په نعره
دا افغان خوازادی او بیا ګښتن دی

که شي پاتې اسارت مهاجرت کښې
بیا لایق دا ستا په سر خاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یکمړی د شملې به پرېږدو جینکو ته
سور سالو مې له ناکامه اغوستی دی

ننګ به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کړم که وجود مې خوندي پلن دی

دا مصرې په وینو سرې لیکي سپېسنګر[2] دی
سپینه ورځ یې په چشمانو کې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زیبست روڼګار زما دی
ستا د حُسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه برات دی
خوشحالي ده که خندا روڼګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړی صفت نګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی ستړی شوی
سروی قد، ګل اندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین بې د سینې ربا غیچې شوم
هغه سُنبلې د تکه غاړه یار زما دی

که سیمینګار مې تخلص دی عربي کې
منځه ګړې په پښتو شُعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خومور یمه دستاسوقدردان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ماځنې ځانونه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې به هر خوند ونه اومزې شته ؟
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ ګریزان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړی
پرېږدی نور کار ونه په ما گران بچو
گرم کړی جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

سترگی خلکه پورته کړم دنیا او دنیاوالو ته
لوېږی دحیا نه مې په خمکه داچشمان بچو
گرم کړی جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

نه ستاسی وطن یم حیثیت هم دیوموړ لرم
ما کړی سپېڅتار ته هسې رنگه دابیان بچو
گرم کړی جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پخپاره گدائي کړم
دخوبانو شو زه سترګو سودائي کړم

چې مالت ته داشناپه کوم هنر ځم
هغه شپه به په استغنا رکې سبائي کړم

که زه و نسیم خپل یار ته چې پر هر دی
دغه کار به زه په ژوندکې تنهائي کړم

څوک یې زلفې کېږي نرندی څوک یې ماران کړل
زه یې خپل قاتل په ژوندکې صدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکاڼې کړم

دا قانون دی چې غوټې د اومید په سترګو کوری
ستا د مخ شعلو ته څنګه بیناڼې کړم

انتظار زما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو سلاڼې کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړی
زه ستا رهم په دې شغل آشناڼې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

ښکلې ښایسته ښکلې ښکاریږي د ګلونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

بانړې غاړه په قدرت د هغه څو جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

زه دې صفت د تورو سترګو جادوګرو وکړم
یادې لبان په قلم ښکل کړم د شکرونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ړکې
شومه بزبا د په حال خراب د شوګیرونو سره
زلفان بې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

ستا په دیدن به شم تازه د ګل وهلو په شان
زړه تازه کېږي په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

د کامه وال شیمتار سلامت ته یوځل لاس پورته کړه
سودا مې نشته د جنت او د ورخونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه و لیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړم بېزارم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چرته به
راغلهٔ خدایه په مونږ ځکه وختونه

مونږ نه پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو یو مسکن دی

دا هډوکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پراته دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته سته په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موښږه ورونه افغانان یو
خکه دا چې موږ سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو سپام دی

یو وطن دی یکې ستل دی حکومتونه
لوی گرداب کې د نفاق وهو موجونه

دا سې وشي د ښمن پاتې سلامت شي
زموږ منځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مړک خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلي کېږمه ابتر شم

موږ ه وایو چې کاميابه دې جهاد شي
دا وطن دا فغانانو دې ازاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې يو موټی مستحکم يو اتفاق شي
کړه بار زمونږ د منځه د نفاق شي

هر يو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زمونږ له منځه اواره شي

پاک قانون زمونږ په کړه يو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړه کړې
بدخواهانو ته مې خدايه چې پړه کړې

زه ستمګار يم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکرونو په سوچونو لیونی شوم
لیونتوب خو څه یې غارندی خندنی شوم

که مې عُمر د څلوېښت. پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تېرېږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د قلم ستېلانی شوم

تنګ راتنګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښودو کې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش به نوم ساریږ وهم چې حق شناسیږم
حقیقت کې د دې نوم نه سپلنی شوم

مدحه خان د زمانې په رو رویش کې
نه لقمان او پخمان چې بولان شوم

ز ستمګار منکر کیدی د ګناه نه شم
مبتوعث نه ګنار ګار نه سېزن شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګاره ته چې تمه لی دي زړه لفانو دي
دا غزل دي مینې کښه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زمونږ قبلې زمونږ مکې زمونږ ایمان وطنه!
زمونږ ننګ زمونږ غیرت زمونږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او د احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زمونږ ننګ زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادۍ د پاره
سرونه ټول منذر کړي د خوښۍ د پاره
ستا ازادي زموږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

ستا په اغیار وملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ وکمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځي دي جانان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

نه یو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
موږ په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي در قربان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیار د پاره اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته چنګیز او نه انګریزان و بل ایستلای نه دی
وخت خو به واخلي خو ده فتحه دا افغان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

دا دی کېږد وټکی ازادی او استقلال دی زموږ
په جهاني سیستم کښې دا اقبال دی زموږ
شي به مخ توري امریکا او هم روستان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

وای ستمګاره چې شوی ازاد بیا به قدم کېږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېږدم
ای دادې او د بابا افغانستانه وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت، زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسۍ په تېره تون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

یو بې غم به په انسان کې پیدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دې څوک بې غم کړ واسطان نه یې
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

خندکر مې او څه یخنۍ او څه نیستي شوه
عمر واړه شولو تېر په یو جنون

کله جوړ کله ناجوړ یې هسې بویه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پساتې د رباندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم!

د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم
که په پښو مې څوك وهي زه به په سر د رحم

ګلې کور د ږ ته داوړه غونډ شو
ګلابي رنګ مي تك تور غونډ شو

توکل زما په خدای چې یو چکر د رحم
د زړګي صبر مي نه شي برابر د رحم

رنګ مي زیړ لکه زعفران شو مه زه
بې لتانه په جهان کښې سرګردان شوم زه

سوځېدلې یم په اور سوي ځیګر د رحم
د زړګي صبر مي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مې پټې دخپل وصال کېده
يوه نښه مې په زړه دخپل جمال کېده
لاس وينې مې دي ښکلې په بڅره دزخم
دزړګي صبر مې نشي برابر د زخم

کامه وال شميستګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چې شعر و شاعرۍ کې سنه د قيق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د زخم
دزړګي صبر مې نه شي برابر د زخم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما دسترګو تورو په ماګرانو

اجازت د څو خبرو را کړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تا ته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې نن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې یو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک د چرسو په نیشو کې شو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پوپروکې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د ښکو نه چارتخم کړي تيار
چې ړوغ ځان کړي لېونی وايم په جار

بعضې شولو په اپين باندې عادت
خدا يې نه وکړې پښتون سره مدت

څوک په شرابو نيشه هسې پراته دي
چې يو شی وړ ته سنطر کښې لس اته دي

دچا لاس کښې سګرټان چې ګل وبل شي
وې بې فکره که لاسونه يې جل بل شي

بعضې شو لو نصوار يان کوي نصوله
څوک قوتر کښې لګوي غمې په شمار

څه حصه د تماکو شول چلميان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوې جوارګر وايمه حال
ضرر فه نه کوي زما او ستا په مال

دچا پښنوکې وي زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار ږمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خوړ نشته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لږ موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پښتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لیونیان
ځیار تونو کښې پراته وي موظړان

خدای د یاره لږ په فکر کې عرقاب شئ
دې کار ونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره ستر بیه کړئ
ور په لاس د خپل اُصولو سبېهه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوږ و به ماړه نه شو

لږ سر وړ نه خپل کړ یوان کې ورد رانه کړئ
تورې شپې نه څه علاج د نسباوون کړئ

نفساني خواهشات پرېږدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذ بو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نه مونږ ته حق دی
دغه نوم د هر افغان په خوله کې سبق دی

نه ستمګار کامه وال وايم لاس چې ټیټ کړي
سبه د وادان ادی د لوی نخمت کړي

خبرې

د زړه په سر مې دې ليکلې د اشنا خبرې
ما ته مُجرا دې په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل را ته د يار د لورې شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د يار ګنځل ما ته مَلهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خواوره دې په دې اورکې سوځيدلی خوشحال
زما په ژوندکې دې د رمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې ډېرې خوږې زړه زما[۱] خبرې غواړي
هغه خوږې. خوږې خبرې یان ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته یو دوا جوړ شي
ماته پکار دي خپله یاره د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږ بانډې نوې
خبرې ستا شوې زما یاره د غُنچا خبرې

د کامه وال ستمګار[۲] رار زو څه بدلی نشي
که په جهان کې شي په شمار لس[۱] او اتیا[۲] خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریدګ

ستا په مینه کې سوزېږم بد مې حال دی
چې په مخ دې ښ د تورو زلفو جال دی

نرګس ستر ګې کتې نشه په سترګو
مخامخ ورته لیدل د چا محال دی

نرۍ پوزه د الو اننګی سیب دی
بر سر خیرې ګریوان د غه مې حال دی

که دې ښوم دیا قوتې لبانو واخلم
خال د زني مشترې دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د يو او دوه و يلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې دد واړو به دا حال وي
که زما غريب په برخه د غه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه شيمېګار به د رته فرش ستر ګې په لار کړم
که راتګ دې يو د يدن زما په خيال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی څو ګيلو ته دی
سور سالو په سرو لاسو نيولی مې زلوړته دی

پا څئ ورورنو يا څئ چې غزا ته ځو
هغه د وطن ښکلې هوا ته ځو
سره لاسونه، تور پېکی مې سوال دې پرکنوته دی

پېغلې جمعه شوې د جهاد په ننوم
خپلو ځلمو ورونو د امداد په ننوم
لوی لښکر جوړ شوی سر درو ته دی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به دا عیارو اوازغلی کړم
یا به تور اوبل دخاوره وخلی کړم
بله خوځوک نه یم شان شوکت مې ملالوته ندی

دتورې سترګی سره لبان به څه دخوښی سره
بنه ټوپک مې خوښ دی چلولو کې جلتی سره
څه چې څو ستمګاره غوږ مې ستا دغه محرو ته دی
سور سالو په سرولاسو نیولی مې زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٠

جانان نښته

نوم دیار او د رفیق دی جانان نښته
خاص د ښایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سرنه زار شي
که جهان ورپسې چاڼ کړم دوستان نښته

یو د بله په رندی او حیالاکي کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره ټیټ او کله جګ شي
دغه کار دی د تاالو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی دهر د یارانو که خیر غواړی
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کوې چې بې وفا شې
هسې علم کې وارد خو انسان نِشته

که دوستي که یارانه خو چل اوول دی
دا نقصان زما اوستا د زمان نِشته

د شیمشاد اشعار که داورې پند به واخلی
په لوستو د دې کِتاب کې تاوان نِشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خو د ومره زيات ښایسته وې
ز يبو زينت ، په لباس هسې سينګار نه وې

دا کومه وجه ده چا غبرګې ولې ؟
دا د ومره زيات وانه پرسيرې ولې ؟
دا شوه معلومه چې حرامونه انګار نه وې
زيبو زينت ، په لباس هسې سينګار نه وې

خپله خوښای شوې د بل غم نلرې
په زړه څنو رحم په قسم نلرې
ماخو پخوا کتلې وې چې اختيار نه وې
زيبو زينت په لباس هسې سينګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
یکې تېر نه دی محیاد

یو په زړه برخه دومره ګلانګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پوهول دي زموږ

مخکې د نګروې هسې سور لکه انارنه وي
زېبو زینت په لباس، هسې سینګارنه وي

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دې کېږي اشنا

خو سبه دې حیله په ګفتار چې د شیمتګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
څنګه سبه سبکار بڼ يې چې حسینه ده

وه يې کتل ماته په خوږ وسترګو
مینه مې په زړه کې مینه - مینه ده

هر قدم رفتار يې جوړ د زړګوړی
روح - قلب و وجدان ته مې شرینه ده
څنګه سبه سبکار بڼ يې چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبه ناز و ادا کړي کرشمو سره
زان د محبت ګټي سبه ګل چینه ده
څنګه سبه ښکار بڼي پچې حسینه ده

لاړو د ګوګل نه د ستیسګارنه کې
وړی هغه چاچې نان نینه ده
څنګه سبه ښکار بڼي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونې

ټيټ شه پښتو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکر ول غواړې

وابه خلي ماشوم په لاس دوه ورته بسکېټ واخله
ښې مېنګلې جامې ورله، يو ورته واسکټ واخله
زه خو ښه پوهېږم* دجناب خوشحالول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکر ول غواړې

نه کوم لياقت پکار، نه سند تحصيل کوي
ښه په غوړ مالو عادت هسې رنګ اصيل کوي
دم په دم پالش کوه که يار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکر ول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه مېرزائي شته دی ، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب وايي دا به وي روزگار په تا
هر قدر ربيبي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه بړسونه جيب ته کړه ، که ځان نوکرول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دي خوښه يکي خپله ده
ولې څه سکوت کوې ، دې کې کيله څه له ده
ورېه مشم سيمګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړي
دوه بړسونه جيب ته کړه ، که ځان نوکرول غواړي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مې ملهم شه
خپله یاره لږ زما سره همدم شه

جدائي دې جوړ سقر دی په ژوندون کې
څه پوښتنه مې د حال وکړه صنم شه

که نظر مې د چشمانو په رفتار دی
حرکت مې ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا ستر ګو ته په بد نظر کاته که
تف لعنت په هسې رنګ هغه آدم شه

که غمونه مې په سرا وري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن ته په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله بیاره
په اختر بدل دې ست هر صبح دم شه

که یو دم دا ستا دیاره شم بې فکره
د سیمګار نیکي بوتېه - بوتېه قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داشناسترګې

څه کړم خدایه څه کړم داشنا سترګې
نښتم پرې لیدلی داشنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشالیږم
نه په هسې ژوند خُدایږ وملالیږم
سترګو ته مې مخ کړه ښې حفاسترګې
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې دیاره یم
غم سره اشنایم نا قراره یم
زړه کې مې ایمان د دلربا سترګې
نښتم پرې لیدلی داشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو څخه اوچته د دې عنبرګو شي
د وسترګې د د وه سترګو د واسترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

برخه د سیمګار د ه کامه وال چې دی
ژوندي په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د خندا کې راښکاره کړه سیحال سترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

واوره جلې واوره زه دې حُسن دېوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

ج : ځه هلکه لاړ شه ته زما د مينې سيال نه يې
زه چې تا ته ګورم ته لايق مې د جنان نه يې
بې موجب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

س: زه خو يو زلمی يم ولې ما ځنې نفرت کوې
څومره دې توهين کړمه ولې عداوت کوې
ستا ښګلې ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل او سره لبان لرم
مینه د وطن دا نادی زړه کې ارمان لرم
پته پته ژاړم د ژړا سنه کړمه
سوزې مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې نه قسم په کردګار کوم
تمه دستې روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه د ستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه بیا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښ: لا ړمه محبوبې ستا دُعاته انتظار کوم
ستا مینه په زړه کښې په دښمن به کوزار کوم
هیر ه به حیات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اور کې جلی زه دې پروانه کړمه

ځ: که را دې ونړه ګُلان دا نادی زما د پاره
بیابه دې میلمه کړمه زما د مینې یاره
د ربه د سوړکو شونډو سرونه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلی زه دې پروانه کړمه

س: بیا که دې را یاد شي کامه وال ښیستار [۲]
هغه یو غریب سنګر شوای وال ښیستار [۳]
بتوله شاعري قلم کاغذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلی زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نا روچې د بلبل نشې بېدا رته
څه برلاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د بر پېچو مې دې په محکې کوزا وباس شته
دشیطان د وسوسونه شوې بېزار ته

چې جواب د دیوکوهتوال کولی نه شې
بیا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختیار دی که ښه بد کړې
هلته هېڅ نه شې کولی خپل اختیار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندی ژبه
حقيقت خپله ښکاره به کړي په جارته

يو نيږه کښې وي دلمر وړانګې رابکته
دکوم بد و به خبر نګ وکړي انکارته

د عمل پرچه په لاس کې درله راشي
که ولي وي که بد او که فنکارته

زه ښېښتګار خوکناکاريم لويه خدايه
عفوه وکړي په خاطر د پاک رويدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

شپږ زرن تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
څلور کنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیدو نکی لکه لمر چې په اسمان دی
لا اله الا الله د مومن ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه څه افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله دا ز مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مو رقیبې د «پانی پت» او دغزا کړي
دالله-للو په ځای یې ماته سنې صفا کړي
توري. که ټوپک دی ننګ ناموس د مسلمانی
لآاِلٰهَ الا الله دا زموږ ایمان دی

پاکه عقیده ده شمشیر او کامه وال سره
داخو به ار نو ده دغریب سنګر سراکوال سره
شپه او ورځ مې سوال دا زادی له پاک سبحان دی
لآاِلٰهَ الا الله دا زموږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظارُ

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

راغله بیر ته لاړه په دی لاره کی
گُل وه ماته خار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلبرُ با زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دی
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

واربه دې خدای تیر که د حسین او رابعه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن به وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلوګلشن کې
وطن-وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم بې ایمان کم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان کم
خاپوړې مې دي کړې د خپل نیکه مسکن کې
وطن-وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه آتڼګانسنګان لرم
راولي سپرلی ربه زموږ نږه په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی بنه ده
سل ځله بهتره ځنکدن کښې تري سلګي بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات مې په سخن کې
وطن وطن به وایم سلګۍ د ځنکدن کې

خدا یه ملګري مسلمانو مجاهد وشي
سري په تلي کې ته شاهد د شوا هدو شي
وګوري ستمګار د انا دي هغه ات کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

بلبلان زيب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دواړو په خفګان سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سرپه بدل
دغه دستور راته ارزان سبکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سبکاري

که مري خو مړشه انا دي په نامه
مرګ د جهاد په قدر دان سبکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سبکاري

مرګ څو بهتر د غلامی ځني دی
شرمیدګاره سپک پکی انسان سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهيده!

وينه دې زيب کا لکه لعل د بدخشان شهيده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهيده

ستا شهادت دخپل هېوا د دازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو يتيمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصيب دې سبه جنت حورې غلمان شهيده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهيده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی پاتې شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو سباني پاتې شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې دا افغان شهید!
د خپل وطن د ازادی افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن د ازادی افغانستان شهیده!

واني ستمګار کامه وال چې بیړه سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړی خدای خومره عزت دی پخپل شان شهید!
د خپل وطن د ازادی افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر خدایه

شکر- شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمدؐ اخر زمان کړم

په مذهب دی د نعمانؒ کړم افتخار دی
ډېر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جاري وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دی عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بلڅه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا مند یم
اُمتي دې د هغه سنګلی جانان کړم

په قدم د خپل پیشوامې رهبري کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوا رو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سپنه محبت مینه پیدا مې د وطن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره که

سر خوږې جار دخپل قام ځني شه
شاعري جوړ مې کلام ځني شه
د هر د ښمن ګکرې خاورې د د هر سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

ټول افغانان کړې لکه ورور پښتانه
ښه خوږ پد لي د ګلو تو پښتانه
نه مجهږې په جهان کې د هر فن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بېرغ او چته په نړۍ کې د افغان غواړم

عمل ملګری مې خاونده د دهن سره کـه
حسد کینه مې د مـذهب هغه د ښمن سره کـه

یمه شرمسار بیا کامه وال په ربښتیا
قبول مې ربه کړې دا سوال په ربښتیا

د ازادۍ نفس ملګری څنګدن سره کـه
حسد کینه مې د مـذهب هغه د ښمن سره کـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دې دحُسن باغ سسوړی
هر شاعر دې په ستا بلوکې مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحظه دې جدایي ماته تنور دی

چې ستاسترګی مې په سترګوکې راشي
هغه ورځ مې ژوند پښانې د منصوړ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو باندې مسرور دی

د دنیا فانی حیات به واړه تېر شی
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضی یې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې بخپله مددګیر شی
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای سیمساره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پېغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو
دُنیاګ

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که دخیال دنیا ده
په نن اکبت دګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په ګلو ګلو ـ ـ ـ نو
شپې شولې تېرې دغمونو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر ونه وه د ډېر واره شوتېر په تېره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
د ارمانونو د دنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالښت جوړې کړه ستمګاره سر پرې کېده
ستا د عمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
د ارمانونو د دنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار بارې سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ښمرېې خپل سر کړی وی دښمن ته
هغه وینې هر زړګا ته احترام دی

چې مطلب یې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
د هغه قام خو په نړۍ کښې بس یو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یاد ژړا شي د ښمن ته پخپله کته کې
هغه دم لوېد لی بویه مات یې کام دی

ننګ و نام، غیرت، همت د افغان برخه
بعضې خلکو لګولی پرې لیلام دی

وطن کېږد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږي
شفقت دې په اسلام باندې مدام دی

نوم اشار یې په نړۍ کې هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان څومره بدنام دی

خدایه فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کې د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړې
لاس نيولې مې خالقه صبح وشام دی

زهر ستا يې دعسلو په پيالو کې
چې ښنيا ديې په دروا غو کې تمام دی

يوه ښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کاريې سراب ورکړيې انجام دی

ته معاون شې لويه خدايه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وار و دوستانو
چې سرحد يې محمد عليه السلام دی

ازادی او کاميابي کړه نموښ برخه
په سر تورې مې را وړی دا پيغام دی
زه شيمشار يم کامه وال شعرونه وايم
پير زما حضرت غوث هغه ګلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پروا که !

که له سترګو مې خوناب ځي څه پروا که
که د خنکه مې جناب ځي څه پروا که

ما ته خپلو سترګو غم کړ لی زما ه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پروا که

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې او ښکي پېچوتاب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوندکې سوکالی او ارام غواړي
که داو سبکي مې سیلاب ځې څه پروا که

دحسینو جبینو کارجور وستم دی
معشوقې که په عِتاب ځې څه پرواکه

که خندا که خوشالی حُسن اونا زدی
که په برخه دجناب ځې څه پرواکه

ای سیمینگاره ! سر دیار د سره ځار که
هرنفس لکه حُباب ځې څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوطن مینه

زه د عشق قانون کي د مجنون په شان وتلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن میني سپړلی یم

زه د خوب خندا او د هوس څه پروا ګیر نه یم
زه د چا د زلفو په دامونو کي اسیر نه یم
میني د وطن کي یو مقام ته رسیدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن میني سپړلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانه ضرورت د داروګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې په دی غم کېږ بدلې یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

مانه ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هر طرف ته سترګو کې وطن را ته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو که بد لی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم راته ژړېږي
د ستړګو او ښکې مې بهېږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای ږجو شم
یا مې دُنیا ځنې رفتن وي
ستا په لیدو به خدای ږجو شم

نادانه زړه که صبروم کله صبرېږي
د ستړګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله دې ماته یو دوا ده
ماپه فالې لیدلې فال دی

زماپه دې باندې رضا ده
ماپه فالې لیدلې فال دی

د زړه په درد مې یوالته خپله پوهېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي

د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي

شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِقرار

چې زړه مې تالــه درکړو اختيار ستا دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

حُسن د دنيا کې شته دی خو هسې حُسن نه دی
لکه دلبر او د سپوږمۍ هسې زيبا دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلونه په قدم جوړې چې دي
کتنه هغو سترګو ته طاقت د رښتيا دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حسن یې په نظمو سر یمه
بیرې کېنځل دي ماته زمانه وار دي
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

چې دې ستمګاره زړګي په رو چشمانو وي
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

د زړه کی سرله تیارسی و لاړه یمه
جهاد له څې هغه مجاز له څې د آزادی

زما لالیه څه جهاد کړه
وطن زمونږ خپل ازاد کړه
په خلیل الله دې اعتماد کړه
وړه دښمن دې خدای برباد کړه

ته په مورچل کې زه ولاړه په زاری
جهاد له څې هغه مجاز له څې د آزادی

مور په دښمن کې بندي کړه بوره
ورته ښکاره کړه خپله توره
مینه دې ماته ده منظوره
دښمن ویستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک دی د سیالۍ
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي دا راز دی

زه به راستا یم انتظار
تیوس به وکړم رشتینګار
په بل چا نه کړم اعتبار
ځان به کړم ستا د غاړې هار

د کامیابۍ آواز دی راشه په تا دی
جهاد له ځي، هغه مجاز له ځي دا راز دی
د زړګي سرته تیار سي ولاړ یمه
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي دا راز دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شوا وتېرېږي تجربه شي
د دُنیا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختۍ او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه‌شيوو ته قانع کېږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته او بېږي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړ سپړ کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایسارېږي تېر به شي

متکي په یو الله شه په خودۍ کې
جهان واړه پرې خرخېږي تېر به شي

وخت تابع کړه د خپل ځان مذبذب مشه
پس د هر شي سباکېږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم پکار دی
هر مشکل دې اسانېږي تېر به شي

مد و جزر سد و رخ په لوی ګرداب کې
ستمګار بیا هم خوشالېږي تېر به شي

دا ژبه قلم زما

مینه زما زړه کې مینه مینه د وطن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سرو زرو مال دولت راځنې هېر کړه
خوله کې مې سبق نوم د خپل گلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلك كه څه غواړي هرڅه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم ازاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادر ته لا سونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعه امن دې ځي
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې شي
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاکي ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هر څه باطن پلنګه

وهه، وژنه، لوټ-تالان جوړکړه تیاره ده
یوه ورځ به شي راخلاص د لوی ګړنګه

لکه مخ به کوټې مروړې وخت به تېروي
بیا پخپله وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نور وتنګه کړې
دا دنیا به هم په تا شي یو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس ی مرې نو څه پروا که
خبر دې تا ته که نن جمع لویه پنگه

مستا سو نوک قدرې سور شه چې وبال دې
که نور څوک هزاران تیر شو له خدنگه

وخت تیر بړ ی اعتبار رچا لـــــره نشته
تاریخ گوره د چنگیز نه تر فرنگه

د افغان اولس به یو ورځ یوا واز شي
ته به پاتې شي خوله وازا سمان ته چینگه

د ابهیر د پرگنو او اولســـــو سنو
شه تر فیان د ازادې له یوه د رنگه

د ستمگار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نو را شه سون یدن نزده کره پتنگه

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پښتنګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د بورا او د ګلانو

د مجاز او مادې مینې مې سوزان کړه
ما شمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دنیا له عشقه مور کړې
چې لاړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کړم او څه وایم ټول به ستا وي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

نصیب بخت مې په سر کېښاوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړه کې ته قرار ورکړې
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برجونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول
راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تېر شي
زما به کله دغه هېر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښېښتار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اوږول دي
د زړه بر حجونه زلزله کې را ایسارشول
د زړه رازونه انتظـــار شـــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښان دازادی

خوښ مي نږی کښي ننوم ښنان دازادی
سر و مال مي دواړه شه قربان دازادی

نه غلامي پيژنم نه ومه غلام کله
نه مي اورېدلی دی دارنګي کلام کله
ژوند دی په دُنيا کي قدردان دازادی
سر و مال مي دواړه شه قربان دازادی

زه يم افغان چي مسلمان يمه
لمر غوندي ښکاره په ټول جهان يمه
تاريخ مي شهادت په امتحان دازادی
سر و مال مي دواړه شه قربان دازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

ورک دې اسارت شي استعمار سره
ژوند دانسانوشي د بار سره
جنګېږي په سنګر مجاهدان دانا دي
سر و مال مې دواړه شه قربان نازا دي

یا قلم په لاس کې یا توره په سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
ستم ګاره نام نویس که شاعران دازادي
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څه دي؟

چې لا سونه دي زما په وینو سره دي
بې وقوفه راته بیا وایې دا څه دي؟

ته چې مانه محبت غواړې په زوره
داویل دي بېرته واخله چې کابره دي

زه افغان یم محبت د هغه چاکړم
چې جذبات یې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې سینه سپړ اکړې او غړ غونه
دا په زړه کې لړلي داخوا ږه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومي
چې څه غواړې سبه پر هیڅ مه چې داڅه دي؟

هیڅ منزل ته نه رسېږي چې کوم بارونې
داویل د پخوانو څو مره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمګار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلاب په رښتيا چې ته حسين يې
په ګلانو کښې پاچا ته په يقين يې

مګر تا مقايسه د خپل دلبر کړم
ما ته ښکاري په دويم نمبر تعين يې

يار ېټې د زخمي زړه دوا خفه مه شې
ته پوازې د عاشق د زړه تسکين يې

زه خپل يار ته يم مائل و تا ته نه يم
ولې ما سره په دې سخن بدبين يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منم چې رنګ او بوی دې دوانړه سنه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پیش کړم
زما یاره په زړه کي باندې سنګین یې

ای ستمګاره ! که هزار صفت یې وکړې
ته بیا هم دخپل اشنا مخکې شتوهین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیوادکښې نا انسانه سړي نه منو
حلقه په غوږ وکړو ښتې غلامان نه منو

دغه وطن د شنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیاکښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیرله قرآنه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شئ کېدلی نه شم
په ټیټو سترګو ښرېوالو ته کتلی نه شم
سرسپلنی شه د اغیار وځه فرمان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدینو که په سرو نه نذرانه د وطن
بیا په هر لوري لوستل کیږي ترانه دوطن
پېغلې به وایې په مسرو کې چې بل ځوان نه منو
حلقه په غوږ وکمو نسته غلامان نه منو

شیمشانو ولیکه مسرې په وینو سرې و لیکه!
داتفاق او اتحاد سباییسته ناره ولیکه!
دځان ځانې سیلابه مونږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وکمو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ګرم نه دی

دګناپېتی مې پر وت په سر د غــــردی
ما حوږ کړی په هیلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
سبه معلوم نه ته ستا امر مُعتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
سبه پوهېږم ځکه لاندې اسمان برددی

بې وقوف چې څوک جسم په زهر بدل کړي
دا مثل دین او دنیا ته یو منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ته وسنه ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما پدې لیکلو دې باور دی

بچې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړاختر دی

زه سیمګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوې مې څه؟
د سترګو توره څوروې مې څه؟

د جبين خال دې ګناه کړې يمه
په تار د زلفو زنګوې مې څه؟

بوڅلي مات په مسکا غوندې ښه
ګرانه په هجر سوځوې مې څه؟
د سترګو توره څوروې مې څه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مُهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه ړنګوې مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوې ویا مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستر ګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې ږېړی
دا رفتارې د کوم ځای ځنې رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېړوکې
سپين سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعری کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې حسن خدای ورکړی مې دلبر ته
شاعران يې صفتونه دم په دم کــه

که کړم وقفه شاعري د يار صفت ته
بيا به واړه فشار و نه سبه محکم کــه

چې په وخت کښې د سفر مې حاضر نه شي
دا نخمي زړګی به څوک زما ملهم کــه

د وکيل ستمګار د زړه آرامه را شه
ستا راتګ ته دې خدای ټول کاروونه سم کــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا شوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ور ور د ور ور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه نن مـا شوه

جینک او تیټ به در ته کیږي که پوهیږې
ترهغې چې بې حاصله مُدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که ځوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قدر نشته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ دغه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنار مې ځکه ځو سبه دا شنا شوه

د سیمګار قلم په لاس او بنکې کړیوا کې
چې د ځای نه شو بې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځار یدل
ښنه دي

مینه محبت کښې داشنا نه ځاریدل ښنه دي
دا رته د منصور په نز اکت بانديې ختل ښنه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص د ځان ملګري که
نیت دابراهیم حلالیدل داسماعیل ښنه دي
دا رته د منصور په نز اکت بانديې ختل ښنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـر ونهي د واړه په چپل ځان باندی تطبق ګنه
اك واړه اِسمونه یا دول د پاك جلیل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ه عیش عشرت
ـنا په دغه کار د هر کار نه کـړ ېـدل سنه دي
ار ـته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ـله ای ستمګاره ! څه توسبه کـړه د بازار ځني
ـه کـړېد و نه درته دلته ژړېـدل سبه دي
ـرته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچه د ګلو

ځان یې چې جوړ کړی په اینې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل کړه
رفتار د ښځې په مزل که
عاشق سټي په تورا وربل که

دښا پېر شه په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ناز جلوه الري بيان
هو رته ولاړه په انتظار
په کوم طرف لري اختيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب په نزاکت په کړو وړو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار یې په غاړه د سرو زرو
سترګې یې په شان د جادوګرو
حال مې د مرو ځنې بتر وو
پوښتنه یې وې چې په وخت د مازیګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ښایسته ګان والا په احترام دي
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظور نه ما که یو کلام دی
د سپینې خولې خبرې خوږې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم واخلمه حیران غوندې شم
مینه دیار کې سرګردان غوندې شم

دیار یه یادکې خاموشي کړم اختیار
لاهود هجرپه طوفان غوندې شم
مینه دیار کې سرګردان غوندې شم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قریب
دعشق دنیا کې څه پریشان غوندې شم
مینه دیار کې سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلې نادو دې په ما
هرلحظه کېږي په خفګان غوندې شم
مینه د یار کېږي سرګردان غوندې شم

سیمګار دې ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بریان غوندې شم
مینه د یار کېږي سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو جنګ

یارته کاته مې په لېمه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

ماته په مینه چې یو ځل وګوري
زاړه راز و نه څه تازه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

په یو جلوه کښې یې بې ځانه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زني خال دې څه قبضه غوندې کړیه
د سترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

رنګ د سیمستار لکه د زعفران غوندې شو
په یو وصال به یې تانه غوندې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان وطنه!

زما ځیگر زما ښکور زما ایمان وطنه!
دستر گو تور د زړگي سرا فغانستان وطنه!

ستا د ري لوړو لوړو غرونه قربان
ستا د گل رنگه سرد رونه قربان
ماته بې حده لې ته گران لکه د ځان وطنه!
دستر گو تور د زړگي سرا فغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانا دی قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سروګلونو ګلستان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وايي ستل
په زړه خفه او که خوشال وايي ستل
چې ستا سې خاورې مې رانجه کړې د چشمان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضاوي هغه نیت را

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې ښه طاقت د عبادت را

ښه په ښو او بد په بدو مې ته پوی کړه
په دې دهر د فاني کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خروار سره زر مې پکار ندي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمګړی سوال مې خوله مېڅ وانه کړې
ای مالکه د کونینو. سخاوت را

چې چار طرف د سوال وي نورڅه نه وي
ما ستمګار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مینې قدر دانې راشه!
غونچې د ګلو مهربانې راشه!

ستا په یاد ون کې لېونۍ غوندې شوم
د ځانه زیاتې په ما ګرانې راشه!
غونچې د ګلو مهربانې راشه!

د خیال په تال کې تصور غرې وم
ناز و ادا کې قهرمانې راشه!
غونچې د ګلو مهربانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غونچې د ګلو قدردانې راشه!

داغلی زړه که د ستمګر وګورې
لبې یې په خوا ګلې خندانې راشه!
غونچې د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې یې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په ائینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږه پرې ګورګورې سنګه و لې
هغه څوی شو په ګړی سانیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موفق ګورم د خوار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلي او ویلي ببې ته اخلم
که د دار رسۍ ته ځم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګورم یوه دانه چینه کې

که څه او رم یا یې ګورمه ستمګاریم
د نړۍ په بازار ګرځیو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبيبه!

هره ګړۍ د ښو ونو ماته يو خطر ښکاري دی
زما په زړه د غمونو څه اثر ښکاري دی

طبيبه! ماته د علاج په اميد راځې نه شي
زما مرض د محبت هسې ابتر ښکاري دی

مرض د ميني ته لقمان د زمانې شي حيران
تش يو کتل د دوه چشمانو د کوش ښکاري دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چوکاټ د عشق کښې د دغه کار د يو هنر ښکاري دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونګې محبت زېږوي
عجیبه باب دی چې رنګینه سراسر غوندې دی
زما پر زړه د غمازانو خبره اثر غوندې دی

که زه ستمګار یم انتظار مې ستا د دوه سترګو دی
راوړه دیدن په څمکه دن چې حال بتر غوندې دی
زما په زړه د غمازانو خبره اثر غوندې دی
هره ګړۍ په دې وتدون ماته یو خطر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

لاس چې اوږد کړمه ګل ته خار ننما شي
ګل شي پاتې خاص اغزی برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طائفې نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

امید ونه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مـدعاشی

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه اُمید ددې نه د و فـاشي

چې مرگ موږ له دی پیدا او موږ مرگ لـه
څه نادان یم چې په دې خوله مې خنداشي

ز. ستمگار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول لـه مې په درکې ستا دُعاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لړ ښه ودونکاري
داجونګړه مې د خیال په رنګیډ و ښکاري

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فاني دُنیا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی دا بهار په تېرېدو ښکاري
داجونګړه مې د خیال په رنګیډو ښکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
د ذي دهر د لانجو ځنې وِن ګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکیندو ښکاریې
داجونګړه مې د خیال په رنګیډو ښکا ري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی ملامت یمه زه
لویه خدایه! تا ته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېر شو د شیشګار شا ته په ختو سبکاری
دا جونګړه مې د خیال په رنګ ییدو سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

ستمګار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

ډېر وعدو دې لېونی کړم نور مه
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناز و ادا او کرشمو نه دي ځار
باقي حيات که مي بهار شي، خنگه به شي؟
لاس که مي ستا د غاړې هار شي، خنگه به شي؟

ژوندون زما کړو رقيبانو خراب
په يو وصال که دې گلزار شي خنگه به شي؟
لاس که مي ستا د غاړې هار شي خنگه به شي؟

سيمستاره يار ته سوال زاري که و ړاندې
يار په رښتيا که زما يار شي خنگه به شي؟
لاس که مي ستا د غاړې هار شي خنگه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیري گریوان

یا خیري گریوان وی لیونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې دغم دُنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندی باور لرم
نه خو سره سپین او یا زیور لرم
سر نه ددې ځمکې د ماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
ن، لیو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشو مانو سره وی
یا به یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

داد سیمتسګار برخه مقرره دازل نه شوه
مینه ښتوله مینه ماته جمع دا ورېل نه شوه
شپه او ورځې یو ځای پتنګانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشي

زما ژوندون دیار ژوندون دې ترملی دی
دا زړګی مې دګــو ګل ځنې وتــلی دی

خلکو ماته ملامته په هېڅ شان مــه کوی
کـم و زیات را ته په مینه دجانا ن مه کوئ
ټول بدن مې د اشنا مینې سېزلی دی
دازړګی مې دګــو ګل ځنې وتلی دی

نصحت ماته په عشق کی یو بلا ښکاری
څه به وایم ټول حیات را ته ګیا ښکاری
ما دزړه په سر دغم غشی خوړلی دی
دازړګی مې دګوګل ځنې وتــلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
داګوهر مې په ځپل او سنکو کې مونډلی دی
دا زېړ ګی مې دګوګل ځنې وشلی دی

د ستمګر کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
عمارا نو خدای د پاره لږ خطر وکړئ
په دی لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړګی مې دګوګل ځنې وشلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هيڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وينې په څه شانې نه سړېږي

ليدلې وه دوه سترګو زړه خوشاله پرې دوار شو
باران د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه ړندېږي
اوښکې که شي وينې په څه شانې نه سړېږي

که زر تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خيالې
دوه زړونه چې يو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وينې په څه شانې نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې را ګېر شي
د مینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅېږي
او سکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، تیمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمېږي
او سکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړ بابا ګوړ

زما په زړه کې ډېر خیالونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

ماته چې راشي د روح د اخستو په خاطر
ژوندون بل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

مال مې د سر نه شه قربان سر مې حیا ځنې شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د افغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونه شته دی
ازاد وطن مې امید ونه شته دی

پېغلې ځوانان په یو سنگر کې ځي جهاد له درومي
د ډزو غږونې، او د ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید ونه شته دی

ستمگاره! تېر به افغانان د خپل سر وځني شي
کور د بابا کې شنه زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې امید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمیدوَنه

څه چې اشنا وايي هتول ګلو سنه شي
بېرته اُمید وار مې امُید ونه شي

پهیوه موسکا خندا مې زړه خوشاله کړې
تېره شېبه نه وي بیا غمو سنه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

هتوله سودا راغله سودا یې به شم
ژوند مې په ژوندون کې هتول سوچونه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکې مې جنون او هخه غــر و نــه شي
بیرته امید وار مې امیــد و منه شي

ژوند شو د سیمیستار دهوسی او میر تون قصه
ودک مې په چشمانو کې خــوبــو نــه شي
بیرته امید وار مې امید و نــه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانو ته!

چې درکړې خدای ځواني اوروغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت درته نیکونو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په ګلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په بړستن کې د روح دې لاړشي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړې تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وي نه خلاصېږي
دومره وایم چې ثوند نه دی خجالت دی

د سیمسار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پیسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پیسو

پیسې کینه، پیسې پاڅه بل څه نشته
ټوم یې څومره قدردان شو د پیسو

ورور د ورور ه پلار د ځوی ځنې جدا که
قبله ده نوي سوران سو د پیسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د علم
جهان واړه یو کاروان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د پاره څوک و اخلي
زمانه کې ټول یاران شو د پېښو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض[1] دی
خپلوي نشته ټول خپلوان شو د پېښو

چې «الف» او بې به هم لوستلې نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان[2] شو د پېښو

په سیمسګار[2] چې اعتراض کولی نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پېښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یو څه خوړل نه دي
ښکو ټکالو سره یو څه خندل نه دي

ژوند خو لویدو جګېدو ته وايي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دي

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وايي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پېړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وایي نه په ځانګړي صورت
په ځانځاني کښې د ژوندون خوشحالېدل نه دي

اسلامیت دی ژوندون، افغانیت دی ژوندون
پرده د فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حیا او د عزت او دیوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکړه
نتش د هوا په یو نیلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند یا د ګاردي په قلم او په عقل پرېږده
سیمګان؛ عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتې

څه عجب ملهم دی زخمی زړه ته د اشنا ګوتې
مالره پکار دي صراف يوازې د ليلا ګوتې

زړه د حال په زبه د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خيال انتظار کوي
رابه شي دلدار نن ما له به کړي حنا ګوتې
= تکرار =

حُسن د حسينو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو په دی کار څه صبر بدی نه شي
خال د ابرو پر بده ماله ستا ګوتې د وا ګوتې
(تکرار)

هر اندام دی دی ګل لکه غونچه چې د ګلانو وي
شمع چې بلېږی څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه يار د زما ګوتې
(تکرار)

شعر دی که جنون دی د سيمګرا و کامه والړې به له
اه، دی که فرياد دی زما سګر ايوال په حنو له
اخلم قلم اخلم چې اشنا شي په اشنا ګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اش دعشقو شاق دی
یو دیدن ته داشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه ئې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څو من طمطراق دی

چې په عقد دعشق ناوې په نکاح که
ننګ و نام نه ئې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طائفې ته عزت سبو یه
دعشقو ژړوندونا هسې په ملاق دی
دحسینو سترګو څوک دې نوکرنه دی
چې یې مخ لکه پېروی یا قیماق دی
دا کیدی شي چې سیمیاب دی لا یق نه وي
خوبانې دې ماته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو غشي

د بڼو غشي برابر مې په تمه و لګيد
بيا په ځيګر و لګيد - د زړه په سر
زړه مې سوری ستا جدايي کړو
خوارې زارې ستا اشنايي کړو
بې صبره سترګو مې نظر د ستا په در ولګيد
بيا په ځيګر و لګيد - د زړه په سر
زخم ناسور دې نه جوړيږي
وينې د زړه مې څڅيږي
ساده زړګی مې د اشنا په يو نظر و لګيد
بيا په ځيګر و لګيد ، د زړه په سر
کچکول پغاړه د اشنا پسې ګرځم
خيرات د حُسن تمنا پسې ګرځم
بخت مې په سر شو چې نظر مې برابر ولګيد
بيا په ځيګر و لګيد د زړه په سر
نه کامه وال سيمګار شعرونه ليکم
قانون د عشق کتابونه ليکم
غزل د مينې که جادو او يا منتر و لګيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه نه توبه د بد ګفتار نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګار نه توبه

چې به دوستي يارې کوي د يو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالې تګو و تګمار نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هيڅ نه ورکوي
دغه تورمار دی د لستوڼي دغه مار نه توبه

په چلول کښې ښه ماهره نه دې ښه پېښ نم
د کاغذ ګله ستا د دې ډول، سينګار نه توبه

په زړه يو ه په خوله دې بله اوربدلی شمه
هسې شيطان، هسې ابليس هسې مکار نه توبه

سيمسګار دی کړي دی تشخيص شاعرانه تشخص دي.
د مدارې د رنګا رنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو ګاټي

دسترګو ګاټي مې خوږ بڼې شوګیرونو سره
جانانه بیا، بیا بیا د ډېر غمو نو سره
ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره
ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړیمه نه لاس په نام اشنا
لیونی کړم نن سبا د غه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمو نو سره
وعدې دې توږلې خامې باټې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پرې په غاړه به سیمستار شي د غزونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړمه پرېشان د زمانې
زه چاو دلې یم حیران د زمانې

په سوچونو په چېرتونو قیصه ته ورته
گدا گر شو لو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منگولو
هرا شراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته گورې
پاتې شوي یې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوې گز دا بکې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عُمر کم وي دا انسان خواهشات ډېر وي
هر بیا ر کې وي ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ اوجوړ وي خوشحالۍ
ورنه هیر تورګورستان دنړمانۍ

نړن بېښلی ورخطا حیران سیمګار دی
کشمکش دی بنکښي ده امتحان د زمانۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

گران باور په دې څوندون مه کوه!
خلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې سترګې پټې د اجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لیټون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې ځلېږ و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه!

شاهان ترې لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کېنې چې څوک خوب وګوري
قیص د څوند ته ځیګر خون مه کوه!

د چامانۍ چې د نګې د نګې ګوري
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په بڅخه حال ن سبو ن مه کوه!

سپیڅګاره ! تېره شو تېر بېږي دُ نيا
رنګه فِلم دی جنو ن مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو پهٔ په ما ګرانو

دا مو نه تر کومه حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه څوندن دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دا روان ګار دی

سکه څوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کورمه تا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ټوله د پښتون دلاس الـــه ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کړی
د سيمستار دعا قبوله په ژوندون کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

گلونه

ټوکو ټکالونه جنګونه شي جوړ
نړونه چې بد شي نور کارونه شي جوړ

هره خبره کښې لږ سوچ دی پکار
دلمدې ژبې نه غمونه شي جوړ

انسان تابع وي د احسان په بدل
ګوزار د خولې نه ډېر زخمونه جوړ شي

خبرې لږې خو خوږې دي پکار
د ډېرو خبرو، نه دردونه شي جوړ

خاموشي ښه ده که دې خوښه راشي
د کم ویلو نه ګلونه شي جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعرونه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پنځه پله توره او قلم کښې ولولې راوله
کور د دښمن کښې بې اندازه زلزلې راوله

تاریخ د ستا په باباگانو افتخار کوي تل
ذهن او فکر ته دې هغه تجلی راوله

نوم د اسلام او د افغان جهان خپل نخر گڼي
هر یو بدخواه ته دې په تن قهر وخولې راوله

په یوه چغه نوم د الله اکبر و وایه
بیا نو ډولې د آزادۍ دې دلیلې راوله

خلک تاریخ کښې کارنامې دې دنیکونو گوري
څرخ د تاریخ کښې د آزاد وطن نخمې راوله
سیمستاره شعر دې په خوږوالي په ترخو کړه رنگین
د ظالمانو په وطن د غم مالې راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوك شاعر شي
يو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې ئې د ستر گو په نظر شي

د ظالم خوشطرفدار په هيڅ شان نه دی
که په ژړنده کښې مېده يې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږ ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نايابه عجب کار دی
چې موندې يې په کرم د پاك اکبر شي

زړه د هر چا وي ليواله چې شاعر شي
زړه و سلو کښې يو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي۔

زه سیمسار د هر شاعر قلم بو سي کرم
ارزو منديي د کمتو که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې اراده بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تا سمه لار کښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تا ق دې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وا یه
ښکارې په ذهن دی نغمې بدلې

خاک ذهین شو ستر خوړلی نه شي
تاریخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تبرېزی نړول شبتړی وایم
فضا خوړې کړې انګانی بدلې

څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمیتار دې ګوړې ورځې شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اور بل دې جوړ که په آئینه کې د شانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

نړه مې بايللی ستا په ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
روح مې د سترګو نه روان دی
مرض مې واخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

ستم چې حسن دکا بسیار دی
هر یو سپای د خپل یار دی
غم دی زما په سر انبار دی
لکه د شمعې ویلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ماته په لاس را
یا دې د سرو لبو برخا مرا
ښکلې دعوت راته یو خاص را
سیمینګار دی مینه کښې عادت شو

۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښي

پښه نیولی په رفتار شه بیا به ځي
څه خوماته په ګفتار شه بیا به ځي

چې د یدن دې په دې خپلو سترګو ګوره
یو لحظه خو په قرار شه بیا به ځي

د زخمي زړه ګي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شه بیا به ځي

سرو مال مې ستا د حُسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کنار شه بیا به ځي

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځي

جدائی خدای پیدا کړې ی په جهان کښې
تلوار مه کړه په قلار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامُید نه او مید و نه پیدا کیږي
راشه کښېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مي ستا په غیږ کښې پروت او سلګوای
لاس دي ایښی په سینګار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا ده

پس فطرت مکر جنه ذا دُ نیا ده
نه دې ستا نه دې د پلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکار ه
څه به وایم د هرچانه بی وفا ده

چې د نیا نه وفا غواړی نادانان دی
دا خبره زړ او نرون باند ې صفا ده

دګو نګټ مثال زمونږ دُ نیا پر ستو
ولې دومره پې دُ نیا ته اشتها ده

دحرص په غلبه کنبی مرګ رایاد کړه
قناعت کښې سعادت دخدای رضا ده

څه ګټل او څه خوړل څاور کول شته
هسې نتول جمعه کول پېشه دچا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندې لکه باد غوندې تېرېږي
ستا د خپل حیاته څومره تمنا ده

ای سیمستاره[۴]! تش تحریر څه هنر نه دی
بې عمله لیک لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زمازړه
له دې غمه په لړزان دی زمازړه

ما یې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم را ته ګریان دی زمازړه

هیڅ پوه نه شوم ستر ګو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هې سوران دی زمازړه

که زرواري ورته هڅه د غه وکړم
په دوه ستر ګو بندیوان دی زمازړه

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په عشق یې نښان دی زمازړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که دجهان و رته ښکاره کړم
فقط یار ته مې پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او ځوريږي پروا نشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمیستار وایي چې خفه مه شې دلبره
مال وسر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوچې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

شین چمن وي یو رباب وي په شابان ترنګولي
نوي نوي کمپوزونه په نغمو مې غږولي

څوندانادوي په قرار وي خوچې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

سبه څواني وي، بې غمي وي، زیبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروریات وي، مکمل وي ټول تمام

د خوبریو انتظار وي خوچې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوچې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنیا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي دیانت وي په هر ځاکښې لله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوچی وی
ناست په ښنګ کښی د دلدار وی خوچې وی

بس سیستار وی خپل پ یار وی یودیدن وی دجانان
هر څه نرر وی مکمل وی نه تنګسې وی دجهان

فقط نه وی یار می یار وی خوچې وی
ناست په ښنګ کښی د دلدار وی خوچې وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم دیار دئ

صبر را کړی یا صابره! غم دیار دئ
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

نه په ده باندی مین وم دا په ماوه
نن د هغه یار زما ځنې فرار دی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهېږي
د غه زخم د زوزاد سترمي پرهار دی

که عالم مې لېونی سودائي بولی
د غه مالــه څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خُدایه!
د کومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شي
وايم داچې داجهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوری کا
لکه زخم د ناسورشی ناقرار دی

مومنه توله په غم کښی صبر راکړي
سوال کوونکی په درګاه کښې د ستار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حُسن

نړه نماړه په منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم را ته خواستگار دی ستا د حُسن

حُسن تکي دی په شمار دی دری حرفونه
ډیر مخلوق تری نا قرار دی ستا د حُسن

هر مریض نه چې پوښتنه د مرض کړی
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په ر سو باندی تړلی
چا حق پلی یو گوزار دی ستا د حُسن

څوک پا نبی نه دی ولاړ په تخته باندی
دم قدم یې انتظار دی ستا د حُسن

چی ژوندی په مړ و حساب دی ورته گوره
د اسیمگار یو خریدار دی ستا د حُسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهٔ وایهٔ

چاته د دونیا کښې په هېڅ شانې څه پېغور مه وایه
چې دی د پلار او مور نه وي ورته ورور مه وایه

پر دې زمان کله خپلېږي نصحت که اورې
چې خوږ دی نه وي د بل لور ته عبث خوږ مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو سترګو ګرانه ورور سپین ته تور مه وایه

دنیا فانی ده د میلمه پېشانې شپې تېروه
فانی جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوچتو اوسبان چې په هنر جوړوي
هسې غدار، هسې وا کدار نه څه غمخور مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان سنګاري
شاعره مخکې د سیمسار نوره درې څلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژړا

زړګی زما شولو عادت په ژړا
چې د اشنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مې لاړې مخ ګېنې جوړې کړلې
پاتې مې نه شولو طاقت په ژړا

جرګه د اوښکو مې اشنا ته لېږم
و به کړي دوا ره مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ما ته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ و کړاو د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیاب!
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښیم
انتظار دي د محل په تمبو خوښیم

انتظار سره تکلیف ترلی بویه
خوش نصیب یم چې په هسې سپېو خوښیم

که پتنګ په سر ولمبو کې الفت غواړي
زه د او سکو په لړلو څرګو خوښیم

تش ګو ګل یم زړه مې نشته په سینه کې
درباب غوندې پخپلو نغمو خوښیم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لیدو یې تش د دوه انګو خوښیم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانان

ساقي راکړه سره شراب د يار د مينې
چې نښه شمه اشنا بهار د مينې

اوان ونه دي خوابه د کيندو ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د مينې

نيت مې کړی ميخانه دی ټوله نوش کړم
سور به نه شی دغه تاو انګار د مينې

دوه لاسی درته سلام کړم ساقي جانان جان!
وينې څاڅې مې د زړه پر هار د مينې

که په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دويم يار به شی ساقي نيګار د مينې

پته خوله لکه غوټۍ شاعر د مينې
غوړېږدونه دی تيار سيمګار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی مونډلی په جهان کې
د نړۍ قدري لیاقت نه ګورم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دې دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

ژبه، سترګې، غوږ لرو کار ترېنه نه اخلو
لکه بُت په رڼو سترګو چُپ د هان کې

تشې خولې باندې نمرې نیسو لکه نه
صوابې صفر د عمل په امتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمګار چې حقیقت ته خپله حیر شم
دغه ټول ملامتي وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان

دسترګو او سترګې مې مخ باندې طوفان جوړوي
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې

دسترګو او سنکو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وایم رښتیا نه یم کذاب اشنا
ستا جدائي را ته په ژوندکې لوی خفګان جوړوي
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لایق د محبت ستا
داګر مې جان ه طبعیت ستا
هره ګړۍ یو نخښه دی تو زلفان جوړوي
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخنې نفرت شو
نماغريب دغه قسمت شو
د زړګی سره داکار ونه پاکه سبحان جوړې
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې
یا به سیمستار یا کامه وال شم
یا لیونی یا به په حال شم
که لبن دې پوی زه په احوال شم
د باره ګېټ هره کوڅه راته زندان جوړوی
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو؟

زړه زخمي چشم گریان به یم تر څو؟
ستا د لاسه په خفگان به یم تر څو؟

زه کتی دې اڼي سترگو ته ته سشم
په هیبت او په لړزان به یم تر څو؟

د پتنگ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
گړه د هجر په نیران به یم تر څو؟

د داغلي زړه مې لږ څه پرسان وکړه
له ربیاره په پرسان به یم تر څو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم تر څو؟

زه سیمستان کامه وال او ښکې وینې ژاړم
دړیه د ږخیرې گریوان به یم تر څو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library